

“भूमिविमुच्यते कालात् दाहमार्चनगोक्रमेः ।
र्त्नपादुकेखनात् सेकादेश्वसंमार्चनार्चनान् ॥”
भोजनम् । इति मेदिनी । पे, १० । (लिप्यते-
०नेनेति ।) सुधा । इति विश्वः । चुन इति भाषा ।
पकः, पुं, (लिप्यतीति । लिप् + क्त्वात्) चाति-
विशेषः । राच इति चैकर इति च भाषा ।
तत्पर्यायः । पलकः २ । इत्यमरः । लेपी १ ।
इति शब्दरत्नावली । लेप्यत् ४ । इति हेम-
चन्द्रः । (लेपनकर्त्तरि, चि ।)

लेपनं, स्त्री, (लिप् + क्त्वात्) लेपः । लेपा इति
भाषा । यथा,—
“वैशाखस्य षिते पक्षे हनीयात्संयत्प्रता ।
तत्र मां लेपयेद्भवलेपनैरतिशोभितम् ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ।
विष्णुश्लेषलेपनफलं यथा,—

वराह उवाच ।

“शुक्ल तस्मिन् मे देवि ! लिप्यमानस्य यत् फलम् ।
सर्वं ते कथयिष्यामि यथा प्राप्नोति मानवः ॥
गोमयं शुद्धं वै भूमे मम वैष्णोपलेपयेत् ।
न्यस्तानि तत्र यावन्नि पदानि च बिलिम्पतः ॥
सावहर्षसहस्राणि दिवानि दिवि मोदते ।
यदि द्वादश वर्षाणि लिप्यते मम कर्मसु ॥
प्रायते विपुले शुद्धे धनधान्यसमाकुले ॥
द्विधेनैर्मन्त्रतो देवि ! कुशहोपाय गच्छति ।
कुशहोपमशुप्राप्य सहस्रं जीवते दश ।
मङ्गलत्वेव जायेत माहमायुषवान् मुचिः ॥
कुशहोपात् परिभ्रष्टो मम कर्मपरायणः ।
राजा वै जायते सुभु सर्वधर्मसु निष्ठितः ॥
लेपनस्य प्रभावेण मम कर्मपरायणः ॥
भक्ता यवस्थितचापि सर्वशास्त्राणि गच्छते ॥
देवि ! कारयति सर्वं मम चायतनानि च ॥
कारयित्वा यथान्दार्ढ्यं मम लोकाय गच्छति ॥
गोमयस्य तु वक्ष्यामि तच्छुद्धं वसुधरे ।
गोमयसु समावाद्य यावन्मोकोऽनुगच्छति ॥
समीपे यदि वा दूरे गत्वानयति गोमयम् ।
यावन्नि तत्पदानस्य तावद्दशसहस्रकम् ॥
गोमयानयिता चैव स्वर्गलोके महीयते ॥
एकादशसहस्राणि एकादशशतानि च ।
ततः स शास्त्रले ह्येपे रमते च सुदा युतः ॥
शास्त्रलासु परिभ्रष्टो राजा भवति धार्मिकः ।
मङ्गलत्वेव जायेत सर्वधर्मविदावरः ॥
अथ द्वादशवर्षाणि मन्त्रितः सुहृद्व्रतः ।
वहते गोमयं सुभु मम लोकाय गच्छति ॥”

इति वराहपुराणम् ।

देवीश्लेषलेपनफलं यथा,—

“देवा शृणु यः शुक्र गोमयेनाशुलेपयेत् ।
स्त्रियो वा यदि वा पुंसः वयसासनु निरन्त-
रम् ।

स लभेदीप्सितान् कामान् देवा लोकथ

गच्छति ॥
इति देवीपुराणे ४२ अध्यायः ॥

(रात्रौ लेपननिबधो यथा,—

“न रात्रौ लेपनं कुर्यात् शुक्लमात्रं न धार-
येत् ।
शुक्लमात्रमुपैतेत प्रदेहि पीडनं प्रति ॥”
इति मध्यखण्डे त्रयोविंशोऽध्याये शाङ्गधरे-
कोक्तम् ।)

लेपनः, पुं, (लिप्यत्यनेनेति । लिप् + करणे क्त्वात्)

तुरुष्कनामगन्धद्रवम् । इति राजनिर्घण्टः ।

लेपी [न] पुं, (लिप्यतीति । लिप् + षिनिः ।)

लेपकः । चैकर इति भाषा । इति शब्दरत्ना-
वली । लेपकर्त्तरि लेपविशिष्टे च चि ॥

लेप्यं, चि, (लिप् + यत् ।) लेपनीयम् । लेप-
यम् । लिप्यधतोः कर्मणि यप्रत्ययेन निष्पन्नम् ।
(यथा, भागवते । ११ । २७ । १२ ।

*शैली दारुमयो लौहो वेप्या लेखा च
सेकती ।

मनोमयी मखिमयी प्रतिमावृथिधा स्मृता ॥”

लेप्यहन्, पुं, (लेप्यं करोतीति । ल + ङिप् ।)

लेपकः । इति हेमचन्द्रः । २ । ५८ ।

लेप्यमयी, स्त्री, (लेप्य + मयट् । ङीप् ।) काष्ठादि-
चटितपुत्रलिका । तत्पर्यायः । अङ्गलि-
कारिका २ । इति हेमचन्द्रः ॥

लेप्यस्त्री, स्त्री, (लेप्या स्त्री ।) सुगन्धद्रवलिप्ता
स्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥

लेप्यः, पुं, सिंहराशिः । इति ज्योतिषशास्त्रम् ॥

लेलिहानः, पुं, (पुनःपुनरतिशयेन वा जेदोति ।

लिह् + यद् + शानच् ।) शिवः । इति शब्द-
रत्नावली । सपेः । इति हेमचन्द्रः । पुनःपुन-
र्लेहनकर्त्तरि, चि । (यथा, महाभारते । १ ।
२३१ । ५ ।

“सप्तजिह्वाननः क्रूरो लेलिहानो विषर्पति ॥”

लेलिहाना, स्त्री, (लेलिहान + ष्वियां टाप् ।)
सुद्राविशेषः । यथा,—

“वक्रं विस्तारितं कृत्वाप्यधो जिह्वा च चाल-
येत् ।

पार्श्वस्थं सुद्विगुणं लेलिहानेति कौर्मिता ॥”
यथा ताराराधने । अन्यथा लेलिहाना वक्तव्या ।

“योनिर्मायाधरः सन्दर्भः कूर्चं क्रमादिदुः ॥
दीनानि चोचरन् मन्त्री सुद्रावन्वन्माचरेत् ।
तर्जनीमध्यमाङ्गुलीः समं कुर्यादधोमुखम् ॥

अनामायां चिपेट्टवर्हा ऋर्षी कृत्वा कनि-
ष्ठिकाम् ।
लेलिहानाख्यसुद्वेयं जीवन्वासे प्रकीर्तिता ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

लेष्टः, पुं, (लिष् + क्वत् ।) कथा । इत्यमरः ॥

(यथा, महाभारते । १२ । ५८ । २४ ।

“एष ते राजधर्माणां लेष्टः समनुवर्धतः ॥”

लेटुः, पुं, (लिष्णते इति । लिष् + बाहुलकात्
तुन् ।) जोष्टम् । इत्यमरः । (यथा, महाभारते ।
१३ । ३४ । २६ ।

“अथ यो ब्राह्मणान् क्रुष्टः पराभवति शो-
चिरात् ।

यथा महाशयं चित्तं आशुलेटुस्त्रिभ्रति ॥”

लेटुः, पुं, (लेटुं हकीति । हन् + टक् ।
लेटुभेदनः । इति शब्दरत्नावली ॥

लेटुभेदनः, पुं, (लेटुं भिनत्तीति । भिद् + क्त्वात् ।)
लोष्टभङ्गवाधनसुह्रतः । मर इति ख्यातः ।

इति कैचित् । इति भरतः । तत्पर्यायः
कोटिशः २ । इत्यमरः ॥ कोटीशः ३ । इति

रत्नकोषः । लेटुः ४ लेटुभेदी ५ चूर्णदण्डः ६ ।
इति शब्दरत्नावली ॥

लेषिकः, पुं, हृष्यारोहकः । तत्पर्यायः । कटि-
रोहकः २ । इति शब्दमाला ॥

लेहः, पुं, (लेहनमिति । लिह् + क्वत् ।)
आहारः । भक्षयम् । इति हेमचन्द्रः ॥ तत्-
पर्यायः । स्वादनम् २ रसनम् ३ खदनम् ४

खदिः ५ । इति राजनिर्घण्टः । (यथा, उद्दत्त-
संहितायाम् । ५ । ४३ ।
“यथापचयलेहयसननिरोधावमहानारोहाः ।
आघ्रातं मध्यतमस्तमोऽथ इति ते दश
यासाः ॥”

कर्मणि क्वत् । रसः । यथा, सुश्रुते । १ । १०४ ।
“पचेल्लेहं शिता चोदं पलाहं कुड्वावन्तम् ॥”
जेदोति । लिह् + पचाद्यच् । लेहनकर्त्तरि, चि ।

यथा, भट्टिः । ६ । ८२ ।
“हृद्येहं मधुनो जेहेह्विद्वैर्येषा गिरिः ॥”
अवलहेहः । तत्पर्यायो यथा,—

“ज्ञायस्य स्यात् पुनः पाकात् चनत्वं चारस-
क्रिया ।

शोऽवलेहश्च लेहः स्यात्तन्मात्रा स्यात् पलो-
म्निता ॥

शिता चतुर्गुणा कार्या चूर्वा च दिगुणो गुडः ।
द्रवं चतुर्गुणं दद्यादिति सर्वत्र निश्चयः ॥”
इति मध्यखण्डेऽष्टमेऽध्याये शाङ्गधरेकोक्तम् ॥”

लेहनं, स्त्री (लिह् + क्त्वात् ।) जिह्वया रस-
यहयम् । चाटन इति भाषा । तत्पर्यायः ।
जिह्वास्वादः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

लेहिनः, पुं, (लिह् + बाहुलकात् इनन् ।) टङ्-
यम् । इति हेमचन्द्रः ॥

लेह्यं, स्त्री, (लिह् + यत् ।) अन्ततम् । इति
शब्दमाला । लेहनीये, चि । (यथा, कथा-
चरित्सागरे । ४५ । २३० ।

“तत्तन्नाविधं भक्ष्यभोग्यलेह्यादि वहुवम् ।
दिव्यमन्त्रं ब्रह्मजिरे पपुः पानमथोत्तमम् ॥”
आहारविशेषो यथा,—

“आहारं वद् विधुष्यं पेषं लेह्यन्तये च ।
भोग्यं भक्ष्यन्तथा चर्वा गुरु विद्याद्यथोत्त-
रम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

लेङ्गं, स्त्री, (लिङ्गमधिगत्य क्तो यञ् इति ।
लिङ्गस्येदमिति वा । लिङ्ग + अच् ।) लिङ्ग-
पुराणम् । यथा,—

“माख्यं कौर्मोत्तथा लेङ्गं शैवं स्नान्तयेव च ॥
इत्यादि पाप्मीत्तरखण्डे ३४ अध्यायः ।
(अख्य विवरवादिं पुराणशब्दे ऋचयम् ।)